

Ministerie van Financiën

Aan de Cie. Tru.

> Retouradres Postbus 20201 2500 EE Den Haag

de Voorzitter van de Commissie voor de Verzoekschriften
en de Burgerinitiatieven uit de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

**Centrum voor Proces- en
productontwikkeling**

Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 20201
2500 EE Den Haag
www.minfin.nl

Inlichtingen

dhr. F.A.P. Sikkema

T 070-3428732

F 070-3427924

f.a.p.sikkema@minfin.nl

Datum 20 AUG 2009

Betreft Verzoek namens de heer L. uit T

Ons kenmerk

BCPP 2009-1351

Uw brief (kenmerk)

25 juni 2009

(2009Z10917/2009D31965)

Bijlagen

Geachte voorzitter,

De gemachtigde van de heer L. heeft zich tot uw Commissie gewend omdat de Belastingdienst niet in wil stemmen met zijn voorstel. Naar aanleiding daarvan merk ik het volgende op.

Ik begrijp uit het verzoek dat de gemachtigde van de heer L. teleurgesteld is over de behandeling door de Belastingdienst. Toch geven de beschikbare feiten geen aanleiding om aan zijn voorstel tot afwikkeling van de belastingschuld tegemoet te komen. Hierna treft u de overwegingen aan die hebben geleid tot dit oordeel.

In tegenstelling tot hetgeen de gemachtigde van de heer L. in zijn verzoek opmerkt, bedraagt de belastingschuld van de heer L. ruim € 130.000. Dat bedrag is exclusief kosten en rente. De oudste belastingschuld heeft nog betrekking op het jaar 1999. Het correct nakomen van de fiscale verplichtingen is al jaren een probleem voor de heer L. In verband daarmee heeft de Belastingdienst in februari 2007 de inventaris openbaar verkocht. De koper van het grootste gedeelte van de inboedel heeft het gebruik daarvan aan de heer L. gelaten, waardoor hij de exploitatie van zijn onderneming kon voortzetten.

Bij deze doorstart heeft de heer L. de ontvanger van de Belastingdienst verzocht alsnog in te stemmen met een betalingsregeling voor de oude schuld. De ontvanger heeft daar mee ingestemd onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat de heer L. zijn nieuwe fiscale verplichtingen zou voldoen. De heer L. is de afspraak maar enkele maanden nagekomen zodat de ontvanger wederom genoodzaakt was dwangmaatregelen te treffen.

Ingestelde rechtsmiddelen, wisseling van accountant, een in april 2008 uitgesproken faillissement, dat overigens na een ingesteld verzet werd vernietigd, en een in het vooruitzicht gestelde herfinanciering die uiteindelijk niet geëffectueerd kon worden, hebben tot gevolg gehad dat de uitwinning van de beslagen zaken nog niet heeft plaatsgevonden.

In mei van dit jaar dient de gemachtigde van de heer L. het onderhavige verzoek in. Dat verzoek heeft de ontvanger gemotiveerd afgewezen. Ook de directeur zag geen aanleiding het tegen die beslissing ingediende beroepschrift te honoreren. Tegen de beslissing van de directeur heeft geen beroep opengestaan op enige met gewone of administratieve rechtspraak belaste instantie. De directeur heeft er vanaf gezien de gemachtigde te horen. Enerzijds omdat daar niet om verzocht was en anderzijds omdat de directeur het beroepschrift kennelijk ongegrond achtte.

De directeur heeft in zijn beslissing gemotiveerd aangegeven waarom niet aan het verzoek van de heer L. tegemoet gekomen kan worden. De taak van de directeur is om te beoordelen of de beslissing van de ontvanger past binnen het vigerend kwijtscheldingsbeleid. De suggestie van de gemachtigde van de heer L. dat die beoordeling onvoldoende objectief is, is geheel voor zijn rekening. Bij de totstandkoming van de Invorderingswet 1990 is expliciet aandacht besteed aan de administratieve beroepsgang binnen de Belastingdienst. Het parlement heeft daaraan zijn goedkeuring gegeven waarbij onder andere is opgemerkt dat de beroepsgang bij de directeur vanuit een oogpunt van rechtsbescherming van de burger zonder meer aanvaardbaar wordt geacht. Bovendien kan het handelen van de directeur worden getoetst aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, terwijl ook instanties als de Nationale ombudsman en een van de Commissies voor de Verzoekschriften benaderbaar zijn. In elke beschikking van de directeur wordt standaard op deze mogelijkheid gewezen.

De Belastingdienst streeft ernaar dat burgers hun belastingverplichtingen vrijwillig en tot de juiste bedragen nakomen. Soms kunnen burgers in omstandigheden verkeren dat er aanleiding is om een (gedeeltelijke) kwijtschelding te verlenen of af te zien van het nemen van verdere invorderingsmaatregelen. Dat is hier niet aan de orde. Het is immers vast beleid¹ geen kwijtschelding te verlenen als het niet kunnen voldoen van de belastingaanslagen aan de belastingschuldige verwijtbaar is. Bovendien verleent de Belastingdienst geen eenzijdige kwijtschelding in de zakelijke sfeer. Er is dan ook geen aanleiding om een tegemoetkoming te verlenen.

Op voorhand valt niet te zeggen of bij een eventuele executoriale verkoop van het zakenpand geen positieve opbrengst te verwachten is. De oudste hypotheek werd in 2001 gevestigd en gedurende de looptijd zijn aflossingen verricht. Volgens de ontvanger is de tweede hypotheek inmiddels geheel aangezuiverd. De vraag of een eventuele verkoop door de ontvanger disproportioneel is, is echter op dit moment niet meer aan de orde omdat de heer L. op 25 juli 2009 in staat van faillissement is verklaard. Het is nu aan de curator om de belangen van de schuldeisers te behartigen.

Hoogachtend,

de staatssecretaris van Financiën,

mr. drs. J.C. de Jager

¹ Art 8, 21 en 22 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990